

Teatre internacional, al maig, a Barcelona

Barcelona serà la seu del Congrés Internacional de Teatre a Catalunya, que se celebrarà del 19 al 25 de maig pròxims. L'encontre reunirà una bona colla de persones relacionades, d'una o altra manera, amb l'art de l'escena. Els debats i les ponències es vertebraran sota un tema genèric ben suggestiu: els espais de relació entre les dramaturgies d'àmbit restringit i les dramaturgies majoritàries. És a dir, que tot un conjunt d'especialistes del teatre mundial abordaran els aspectes tècnics, lingüístics i estructurals de la relació entre les cultures majoritàries i les que no ho són, generalment cultures de nacions sense estat.

El programa de les ponències inclou noms ben coneguts: els nord-ameri-

cans Robert Wilson, Stephan Balint i James Brandon; els italians Giuseppe Grilli, Velia Papa i Saviana Scalfi; els francesos Jacques Lecoq, Françoise Gründ, Bernard Manier, Patrice Pavis i Emile Copferman; el soviètic Mijail Shatrov; el danès Eugenio Barba; l'australià Michael Rodger; el polonès Jerzy Grotowski; el japonès Min Tanaka i l'occità Robert Lafont; a més de Feliu Formosa, José Sanchis Sinisterra, Joan Enric Lahosa i Claudi Esteva Fabregat, per Catalunya, i Manuel Angel Conejero i Rodolf Sirera, pel País Valencià, entre altres.

Paral·lelament a les sessions del congrés, hi ha previst tot un programa d'exposicions i de representacions i espectacles teatrals. Entre aquests,

El Palau de la Música Catalana serà la seu de l'acte inaugural del Congrés

destaca el *King Lear*, en muntatge d'Igmar Bergman, que es representarà al Teatre Tivoli el 19 de maig; la conferència espectral de Jacques Lecoq al Romea, el dia 21, i la sessió particular que els congressistes mantindran a Canet amb el grup Comediants, el dia 22 de maig.

Una taula de crítics teatrals, que coordinarà Joan de Sagarra, i l'estatge per a joves «De la *Commedia dell'arte* a l'art de la comè-

dia» completen el panorama de l'encontre, que organitza l'Institut de Teatre de la Diputació de Barcelona i serà presentat per Núria Espert.

L'organització del Congrés, que edita un butlletí informatiu, pretén que les ponències i les comunicacions siguin editades en un volum, posteriorment, i que els debats constitueixen una autèntica fita en l'intercanvi d'experiències i opinions sobre l'art teatral.

Petronius dixit

La cosa, me l'han contada fa poc, i és certa com el sol que ix cada dia. Suposem que era a València, o als seus voltants. Suposem que era un director general amb la seua secretària, o suposem que era un alt funcionari amb la mecanògrafa, o un catedràtic amb una professora ajudant. Suposen vostés el que vulguen, que jo no vull donar-ne pistes.

El cas és que algú, que potser no devia, obri el despatx del respectable senyor en hora intempestiva, i me l' enxampa *in puris naturalibus* en companyia de l'honorable senyoreta. En actitud més aviat compromesa,

com sol dir-se. Allò va ser l'espant, la pal·lidesa als rostres i el tancament precipitat de portes. Una història exemplar, pels temps que corren.

I vostés, innocents, ¿potser pensaven que aquestes coses ací ja no passaven? Doncs, ja se'n poden desenganyar. Dignes senyors i honestes senyoretes continuen usant-se mútuament. Els uns, per a satisfacció i descans de les picors, les altres per avançament tàctic i beneficis derivats

El punt de Mira-

(¡Ah, i no em diran que tota la culpa està només en una de les parts!). Segueix la vida, com sempre. Com d'ençà d'algunes dotzenes de segles, pel cap baix.

Ja ho escrivia el meu admirat Petroni, de sempre recomanable lectura, pels anys que manava Neró i família: *Tanto magis expedit enigma quam ingenia fricare*. O siga, que fa molt més profit refregar l'entrecuix que no pas l'enginy. Però a mi, si els he de ser sincer, em consola pensar que, amb ordinadors i tot, hem canviat tan poc en les coses substancials. I una història com aquesta, tan trista com puga ser segons com, em fa sentir més humà. Si algú no ho acaba d'entendre, que hi pense amb calma.

Joan F. Mira